

בְּדָלְכִי אַבְלָתְלָלֶל

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתרות חיים' לבני תורה ק"ק תימן י"א
בנשיאות מרכז הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א

רחוב הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 9097022-03

פנוי הלכה

דין חינוך הקטן לתפילין

גמרא (סוכה מב). תיר' קטן היהודי לשומר תפילין אביו לוקח לו תפילין. לשומר תפילין, פירשו הראשונים שלא يكن בהם לבית-הכסא ושלא יפיק בהם ולא יישן בהם, וכותב מרן בב"י (לו. ג) דמשמעו דקטן ממש קאמר וכן נראה דעת כל הפוסקים שכתבו קטן סתום (לאפוקי מביגל העיטור). וכן פסקו הרמב"ם (היל' תפילין הליג'), הטור והשו"ע (שם)

העלוה מזה, קטן אפילו כבן תשע שנים, אם הוא יודע לשומר כבן עשר, את התפילין שלא יפיק בהם, ושלא يكن בו בבית-הכסא, אביו חייב לקנות לו תפילין לחנכו שניהם, וכן נהגו אבותינו, כמובא בתכליל ובשת"ז במסורתינו, מהר"ח כסאר (שם) ושם הוסיף למחר"ח כסאר (שם) ושם הוסיף שלא טוב לעשות אותן שאין מלבישין את בנייהם תפילין אלא לאחר ייג' שנה ויום אחד, שבטלין מצות חינוך שהזהיר חז"ל גילה וכו' יעוש' באורך.

בנתיבי החינוך

הרבי אליהו נהרי שליט"א מנהל הח"ת

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

(בראשית לו. א) יש להבין מה מלמדינו הכתוב שיעקב גר בסמיכות לאביו, וכי משנה היכן גר? אלא רצתה התורה להשמענו כמה גדול קיום מצות הורים שיש עניין שיתגורר האדם סמוך להוריו על מנת שיוכבדם בכל עת ובכל זמן. וכך שנהגו אבותינו בארץ תימן שכל בן שהתחנן בנה ביתו בסמיכות לאביו.

וביעץ חיימי למהרי"ץ צוק"ל (עמ' פ) מובא מה שפירשו על משנת ר' חנניה בן עקcia אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות וכו', מהו הריבוי? אלא שיש הרבה מצות שהascal מחייב ולא היה ראוי לצמות עליהן, כגון מצות כבוד הורים שהיאורו לעולם וכו' השכל מחייב לכבדן וכו', ואעפ"כ צווה הי' יתריך עליה ומתן שכחה בצדה. וא"כ על אחד כמה וכמה החובה علينا להדר ולחפש לקים מצווה זו, ולהחנדק לידינו לזה שהרי רבקה כשרה שיעקב בנה מתעכבר מלהזר שלהה את דברה שתשיב את יעקב מבית לבן כMOVED במדרש הגדול (פרשת וישלח).

ואף יעקב אבינו ידע מזאת, שהטעם שירא מפני פגיסתו עם עשו אינו אלא מפני שידעו שעשו קיים בכל תקופה זו מצות כבוד הורים והוא לא קיים, כמו כן נגע יעקב אבינו עשרים ושתיים שנה בכך שלא ראה את בנו יוסף והתאבל עליו, בಗל שלא קיים מצות כבוד הורים שההוריו שלחו לו לכת לבית לבן לישא אשה ולא שיתעכבר שם ובדרכ, אך היה והוא לא חזר מיד לבית הוריו לארץ מגורי אביו ע"כ נגע בעונש קשה מאד, וזאת רק מפני שלא קיים את המצווה ולא ח"ו שחתא כנגד הוריו.

וכבר קבלה מאבותינו שכפי שיתנהג האדם עם הוריו כן יתנהג עמו בנוין,

וכען זה פירש אבא שלום שבז' צוק"ל על פס' יאשר עשית יעשה לך

(עובדיה א) מכאן שהעונש ממין החטא. ומהמצוות מעידה את ירידת הדורות,

בכבוד הורים ובמיוחד בענין שזקוקים הם לסייע הבנים.

ומספר על מארי חיים כסאר צוק"ל, שפעם אחת באו חכמי ישראל לבקרו להשתתף בכנס לחיזוק התורה ולומדייה והוא כבר היה זקן. השיבם מארי חיים כסאר, המתינו לי שאלך לבקש רשותマイמי. נכנס פנימה לשאול את אמו (אמו התגוררה עמו). כשיצא, השיבם שצער לו, אך אין הוא יכול להצטרף עמם, היהות ואמרו לא מסכימה. מכיוון שראו החכמים זאת, נכנסו הם לשכנע את אמו ורסבירו לה כמה חשוב וגדול יהיה המועד וחיזוק לتورה ולומדייה, רק אז הסכימה לו אמרו לרכת עמהם. ולצערינו היום אנו רוחקים מכל זאת כרחוק מזרחה ממערב ואם לא נש��ע עתה בחינוך ילדינו לכבוד אב ואם כדברי ולא בಗל שהוא דורשים זאת לכבודינו ח"ו, אלא למען חינוך ילדינו כי כך צוה ה' לנו ילמענו אשר יצוה את בניו אחרים. אזי נראה ברכה בעמלינו ויהיنعم ה' עליינו וגוי, אכ"ר.

להצלחת כל תורמי התלמוד תורה ולרפואת שמואל בן שלום ורות בת ישע
ולזש"ק שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה

מרבני הקהילה

הרהור נצחוני שמואלי שליט"א
רב ק"ק בית דוד וטלמה'

"כוחה של מוחמאות"

וישמעו ראוון ויצילחו מידם" – כאשר אורי יוסף ראו אותו מרחוק, הם שיסו בו את הכלבים כיון שנדרו אותו כմדבר לשון הרע שעונשו לזרקו לכלבים, אך הכלבים לא נגעו בו כלל לרעה, אבל עדין שמענו ולוי לא התרשם מזה ורצו להרגו כדי רודף בלבד חלומותיו.

ואז ראוון מציע יהליכו אותו אל הבור הזה, ראוון מציע עוד אפשרות בדיקה על ידי השלכתו לבור זהה ששורץ נחשים ועקרבים, אםאמין הוא חייב מיתה, והוא ימות מעקיצתם.

המדרש שואל: מדוע ראוון רצה להציל את יוסף, הרי הוא מבני לאה שיווסף הוציא דברם רעה? מבאר המדרש: אמר רב נחמי, אמר ראוון, אני בכור ולא יתלה הסרחות אלא بي, כלומר ראוון לקח אחריות משפחתי, ראוון טען אל לנו להתייחס למעשה הילדות של יוסף, וכך הוא גם מתבטה יאל תחתאו בילד – ייחלד איננו.

חכמים מבארים טעם אחר, ראוון חשב שהוא מתווך שבטי ישראל לאחר שבבל יצוני אביו, ולכן כשיוסף חולם, יואחד עשר כוכבים משתחים לי, הוא שומע בשורה טוביה והוא לא הוודח משפחת יעקב ולכן יש לו הכרת הטוב ליוסף, כאשר כולם נפגעים מחלומותיו של יוסף, ראוון שומע בשורה טוביה, בתוך החלומות יש נקודת אור.

מי בתמונה?

בין הפורטים נכונה יוגול פרט

ומסימים המדרש: אמר הקב"ה – אתה פתחת בהצלת נפשות תחילת, חידך שאין מפרישין ערי מקלט תחילת אלא בתחרומך, ועוד למדתך תורה דרך ארץ, כשהאדם עושה מצווה יהיה עושה אותם בלב שמח, שאליו היה יודע ראוון שהקב"ה היה כותב עליו יושמע ראוון ויצילחו מידם, בכתפו היה טוענו ומולכו אצל אביו.

שואלים בעלי מוסר, וכי ראוון לא עשה את כל מה שביכולתו ומדווע יש עליו עוד ביקורת? אלא יש כאן יסוד חינוכי גדול מאד, אם ראוון היה יודע שהקב"ה יפרגן לו בתורה על אותו מעשה, הוא היה מקבל כח נגד כל האחים שלו והיה מחזק את יוסף בביתו.

ובאו נשבח נחמי ונפרגן, וכך נגלה את הכח שיש שני.

תורתן של בני

מהנעשה בת"ת

המארי
 יצחק
 הי"ו
 בריקוד
 עם
 תלמידיו
 מכינה ב'

תלמידי כיתה ב'
 מהליפים כה
 ומרתעננים
 בעיר לאחר עמל
 רב בלמוד התורה
 הקדושה

בעה"ת בל"ג בקרוב העלוון יופץ בכל בתים התיימנים בעיר
 ניתן להקדיש את העלוון להצלחת, לרופאות, לעולי נסמת.

לפרטים במקומות הת"ת: 9097022-03

"אללה תולדות יעקב יוסף" (בראשית לג. ב)

מבאר הכלוי יקר: דרשו רבותינו ז"ל, שהיה יוסף דומה ליעקב בכל קורותיו, ודמה כאילו היה יוסף עיקר תולדותיו.

מדרש זה סובר שרצת יעקב לתקן מה שלא עשה כל הימים הללו. על כן נתישב בארץ מגורי אביו וחשב כי זה יתרוקן גם העבר. ורצה לישב בשלווה על כן קפיצה עליו רוגזו של יוסף, קיבל עונש גם על הימים בהם שלא היה מכובד מבנו שהוא עיקר זרענו (יעקב), כמספר הימים בהם יהיה עיקר תולדותיו (הנזכר לעיל, יוסף), ולכן נאמר יאללה תולדות יעקב יוסף.

ומה שאמרו 'קפיצה' עליו רוגזו של יוסף, מהו לשון קפיצה, היה לו לומר 'בא לידי עניינו של יוסף'?

אלא תאמר קפיצה עליו יוגזו ורוגזו זה של יוסף, ומהו לשון רוגזו? לומר יחתאי על זה ישబיא את דברם רעה.

מאת התלמיד היקר היל אושרי נ"י כיתה ה'

מהליכות אבותינו

שלום לכל אדם'

אבותינו הקדושים קיימו בדיבוקות את מאמר חז"ל "הו מקדים שלום לכל אדם", הקדימו שלום בפנים מאירות ושותקות, בבית, ברחוב ובכל מקום, ואפילו ליד קטן, ולא המתינו שהשני יקדימים לשalom.ומי שאינו מшиб שלום, הרי הוא גוזלו כMOVABA בגמרא (ברכות ו). ופעם אורען לי שפגשתי אדם מבוגר בתחנת אוטובוס ולא הקדמתי לו שלום מכיוון שהשכתי שאינו מבני תימן ויתמה עלי שאני אומר לו שלום (כפי שלצערו נוכחות מהעבר). אך הוא גער בי, האינך אומר שלום? ועשה שלום יעשה שלום עלינו וכי

פרש"י: "שהיה עשו מעשה נערות, מתקן בשערו, ממשמש בעיניו כדי שיהא נראה יפה תואר". מדברי רשי אלה, נראה שדרשו בזה את יוסף הצדיק לגנאי, שלא היה לו להתייפות ולתקן שערו וגופו כל כך. והקשה הגאון רבינו רבי קריף צצ"ל, מה גנאי הוא לצדיק לתקן גופו ולהתייפות, הלא מוחבთם של התלמידי חכמים להיראות בפני הבריות מסודרים נאים ונקיים, ואדרבה, זה הוא כבוד תורהם, ודרשו בגמרא {שבת קי"ד ע"א ועוד} על זה את הפסוק "כי משנאי אהבו מות" {משלוי חי ל"ו}, אל תקרי משנאי, אלא משנאי", שת"ח המבוזים בעיני הבריות גורמים גם לתורתם להיות מבוזה, ועוד צין על זה את המשנה באבות {פ"ג מ"ז} "כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו", וא"כ מודיע נתבע יוסף על שהוא מתקן בשערו ומיפה גופו? וביאר הגרא"ש, כי באמת ודאי שחובה גמורה על כל ת"ח להיראות גם הנה בחיצוניתו, אבל יוסף הצדיק לא הוצרך לכל זה, שהרי נאמר בו שהוא יפה תואר ויפה מראה, ונמצא כי אם מוסיף הוא עוד להתייפות, הרי מפליג הוא ביפוי גופו וזה כבר נחשב לו לחטא. עוד תירץ הרבה, כי כל חובת הת"ח להתייפות זה רק כאשר יוצא לחוץ בין בני האדם, שהוא מכובד על הבריות. אבל יוסף הצדיק, היה מתייפה אף בביתו בין אחיו ואנשי הבית, וזה הוילו ייפוי גופו שלא לצורך, ולכך נתבע על הדבר. עוד תירץ הגרא"ש תירוץ שלישי, כי המיפה גופו ומכוון לשם שמיים, למצוה יחשב לו, אבל יוסף, מעיד עליו רשי שלא היה מתייפה לשם שמיים למען כבוד תורה, אלא "כדי שהוא נראה יפה תואר", וכאשר אין כוונתו לשם שמיים, מיד תובעו הקי"ה על מעשיו. [שולחן מלכים ממש ייחודי הרש"כ]

בדרכיהם אתה לך....

ותשועה מאין..

לפני כישים שנה כשרצנו אבותינו הקדושים לעלות לארץ הקודש, היה עליהם ראשית להгинע לעיר עדן הנמצאת בדרום תימן, להיות ונמל התעופה היה שם. על כן יהודי צפון תימן סבלו מאוד בדרךם לעדן מפני שהו צריכים ללכת מרחק עצום, פי כמה מגודלה של כל ארץ ישראל, כדי להгинע מצפוןה של תימן לדרומה, וכל זה עם נשיהם ובניהם, זקנים וטף, מקניהם ורכושם הדל. והנה, כאשר הגיעו העולים לעיר יתעד' אשר שם קבור המקובל האלוהי אבא שלום שבזי צזוק"ל במרכז הרים, שלצידו נובע מעיין הפלאים היהודי, שרבים נושאו בזכותו, עצרו הם למנוחה לפוש מטרוח הדרך. למרגלות ההר הייתה באר מים שהיתה שייכת לערבי המקום. כאשר פנו העולים ליקח מעט מים וייטמאו אותם ואף לא שענו לתחנוני היהודים. גם כשהצעו היהודים תשולם עבור המים, הגויים עמדו בסירובם.

והנה לפתע, הרגשו היהודים נחל מים מפכה מתחת לרגליים. נשאו עיניהם לראות מהיכן מוצא נחל זה שזה עתה החל לזרום תחתיהם. התברר כי המעיין הקדוש של אבא שלום שבזי צזוק"ל הנמצא במרכז ההר, שינה את מסלולו וירד לקרקעתו. היהודים ומשפחותיהם שמו 매우 והודו לה' يتברך שכזכות הצדיק נושאנו ויררו את צמאונם והחיו נפשם. לאחר ששטו ונחו, קמו והמשיכו בדרךם לארץ ישראל. אחד מאותם יהודים סובב את ראשו לאחר, והנה רואה הוא דבר פלא. המעיין שהгинע מאמצע ההר לקרקעתו, חזר ונעל בחרזה מלמטה למעלה, כאשר, שוב אין לי צורך לשנות כאן יותר... [שולחן מלכים]

חכמי תימן

הרבי שמואל תעוזי זעוקל'
 נולד בסביבות שנת ה'תרכ"ה, באיזור בני סומיע שבמחוז שרענבן, לאביו הרבי חיים חסן צצ"ל, שהיה אב"ד שרענבן. כבר בצעירותו נראה בו סימנים כי הוא נועד לגודלות. ראשית לימודיו קנה מפי אביו ואב התלווה עמו בכל מסעותיו בכפרים, שמתוקף תפקידו כאב"ד, פיקח בעצמו על הקהילות במחוז שרענבן ועודין. כך למד את דרכי הנהגת הקהילות והוראת ההלכה בעודו צעיר.

נפטר בסביבות
שנת ה'תרצ"ה

התודה...

לאנוט היקרים
ה"ה רועי מדמון הי"ז
סדריות וחרישות בתיקון המזג
ה"ה שלומי עברי הי"ז
בעמלו הרבל בשדרוג התיכון ישלם להם כפעלים ויראו פרי בעמלה

הברכה...

והשفع ממוקד ברלה עלייה כלל הנרות האמורות בטעורה לעמל מערעת העלון
הרבי נצחוני שמואל שליט"א
הרבי יוסף עברי שליט"א
הרבי גלעד צדוק שליט"א
רבני התיכון שליט"א
מרת א' נחמן הי"ז, אכי"ר

הערות, האורות ותשובות לחידות
ניתן לשולח לפקס: 03-9130009 או במייל:
Nahari@enativ.com

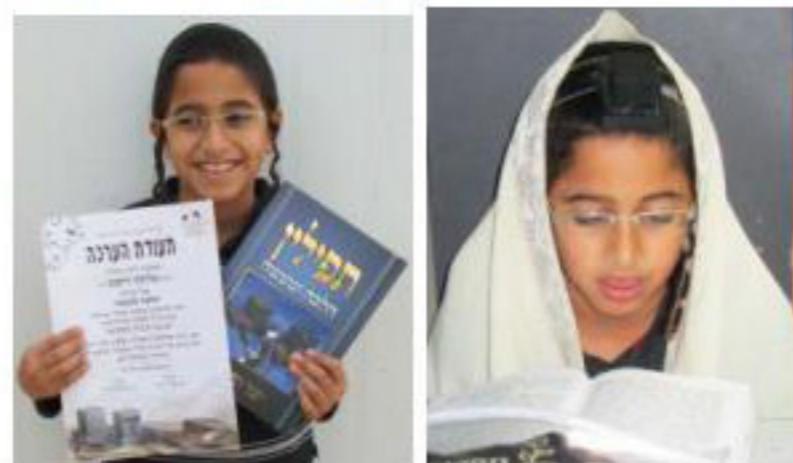
תפארת בניים

בחוץ הש"ט סיימו תלמידי כיתה ד' את משניות מסכתות י'ברכות וראש השנה ועשׂו מסיבה לרגל המשמחה, יה"ר שיתק"ים בכל אחד ואחד מהם תואר ג'גאון גימטריא ששים, שיזעו את כל שיסים מסכתות הש"ס בע"פ, אכי"ר.

**ברכת
ישר כח:**
 לכל ההורים
 שבאו לאסיפה
 הורים
(لتלמידי היכנות)
 שיתוף הפעולה
 הפורה של
 ההורים עם
 המהנך הננו
 דבר בסיסי
 להעלחת
 הבנים לילד
 בדרך הסלולה
 בית אל

זו בחוץ הי' תלמידי כיתה ו' לחוג סיום למשניות מסכתות שקלים, סוכה ומועד קטן, ואף עשו סעודזה דשנה מיזס הטובה של ההורים היקרים משפחת יעוזירוי הי"ו. יהא רעוואמן שמייא, שיזכו לבוך על גמורה של תורה, אכי"ר.

ווסף הוא על חכרי התלמיד
המחלול מכיתה ו'
אליסף דחכש ני"
אשר זוכה להעתער בתפילין
בכל יום בתפילה שחרית וע"כ
קיבל שי ותעודות הערכה כאות
על קומ הילכה למעשה

הכונו! מוציע "מוחזמים בתורה ומAIRים כוזמה" לקרהת סיום
וההגרלה הגדולה על טלית גדולה ומוחזרת שתתקיים אי"ה בשבוע הבא...
עדין ישנה האפשרות לצבור עוד שעות ליבור...

וכה השבוע בהಗלת המבצע
התלמיד נתגאל וגימה ני

בס"ד סיימו תלמידי כיתה ג' את פרשת יפנחשי ואף קיימו מסיבת סיום עם שירים וריקודים. יה"ר שיזכו לבוך על המוגמר ולסייע את כל התורה כולה, אכי"ר.